

## Arrest

nr. 313 512 van 26 september 2024  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN ROYEN  
Ankerstraat 114 / 1  
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 18 december 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 november 2023 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 20 december 2023 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker huwde op 5 november 2021 te Marokko met zijn Belgische partner, mevrouw F.K.

1.2. Verzoeker kwam op 7 augustus 2022 toe op het Belgische grondgebied op basis van een visum type D - gezinshereniging en werd op 19 september 2022 in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.3. Op 29 augustus 2023 werd aan verzoeker een schrijven betekend betreffende het onderzoek conform artikel 42<sup>quater</sup>, §1, 4°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 16 november 2023 een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van

meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Verzoeker werd hiervan op 17 november 2023 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

*In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:*

*Naam: E.(...) B.(...)*

*Voorna(a)m(en): M.(...)*

*Nationaliteit: Marokko*

*Geboortedatum: (...)*

*Geboorteplaats: (...)*

*Identificatienummer in het Rijksregister: (...)*

*Verblijvende te: (...)*

*Reden van de beslissing:*

*Betrokkene bewaam het verblijfsrecht nadat hem in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 een visum gezinshereniging werd toegekend. Hij werd op 19.08.2022 in het bezit gesteld van een bijlage 15 en op 19.09.2022 van een F-kaart. Betrokkene verkreeg het verblijfsrecht als echtgenoot van de Belgische F.(...) K.(...) (...) met wie hij zich vestigde.*

*Thans is de situatie volledig veranderd. Op 16.05.2023 werd betrokkene ingeschreven op een ander adres dan de referentiepersoon. Op 17.05.2023 ontving de DVZ een mail van de gemeente Lokeren waarin vermeld stond dat betrokkene niet meer op hetzelfde adres woonde als de Belgische referentiepersoon. Deze laatste zou hebben aangegeven van hem te willen scheiden.*

*Overeenkomstig vaste rechtspraak van de Raad van State vereist de gezamenlijke vestiging van een vreemdeling die gehuwd is met een Belgische onderdaan, een minimum aan relatie tussen de echtgenoten, een daadwerkelijke en effectieve beleefde gezinsband, en is samenwoning daartoe niet vereist (RvS 24 april 1995, nr. 53.030; RvS 5 maart 2004, nr. 128.878; RvS 4 oktober 2005, nr. 149.807; RvS 8 mei 2006, nr. 158.407). Betrokkene maakt geen enkel bewijs voor waaruit moet blijken dat er nog sprake zou zijn van het vereiste minimum aan relatie met zijn echtgenote sedert hij de gezinswoning heeft verlaten hoewel hij in onze brief van 18.08.2023 onder meer werd uitgenodigd om elementen over te maken omtrent zijn gezinssituatie. Betrokkene betwist het einde van de relatie niet.*

*Gelet op het voorgaande is het niet onredelijk te stellen dat er minstens sedert 16.05.2023 geen sprake meer is van een gezamenlijke vestiging met de Belgische referent.*

*Overeenkomstig art. 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980 kan daarom het verblijfsrecht van betrokkene beëindigd worden.*

*Om overeenkomstig dit wetsartikel rechtmatig een einde te kunnen stellen aan het verblijf van betrokkene werd hij op 18.08.2023 verzocht zijn individuele situatie toe te lichten zodat kon getoetst worden of hij eventueel toch het verblijfsrecht verder kon uitoefenen. Dit verzoek werd hem betekend op 29.08.2023. Betrokkene heeft de volgende stukken overgemaakt:*

*- Mail N.(...) T.(...)*

*- Screenshot MyCareer + overzicht tewerkstellingen*

*- Lidmaatschapsgegevens Basic-Fit*

*- Attest geen steun OCMW*

*- Verklaring VZW BUS*

*- Individuele rekening 2023*

*- Attest geslaagd voor cursus maatschappelijke oriëntatie*

*- Rijbewijs*

*- Loonfiches*

*- Mail politie van 26.04.2023*

*De aan betrokkene betekende brief vermeldde voorts: “Voor zover er nadien nog geen uitsluitel werd gegeven vanuit onze diensten met betrekking tot dit onderzoek, dient u relevante wijzigingen van uw situatie door te geven aan onze diensten. Dit tot aan de eventuele ontvangst van de F+ kaart.” Er werden na 18.09.2023 geen bijkomende stukken meer overgemaakt.*

*Wat betreft de uitzonderingsgevallen voorzien in artikel 42quater, §4, 1e lid, 1° tot en met 4° van de wet van 15.12.1980, dient het volgende te worden opgemerkt:*

*Vooreerst kan vastgesteld worden dat betrokkene niet voldoet aan de uitzonderingsgrond voorzien in art. 42quater, §4, 1° van de wet van 15.12.1980. Het huwelijk werd afgesloten op 05.11.2021. Betrokkene diende op basis daarvan een aanvraag gezinshereniging in. Het koppel woont niet meer feitelijk samen sinds 16.05.2023. Er is geen gezinscel meer sindsdien. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet is het redelijk te stellen dat er geen sprake is van een minimum aan relatie tussen betrokkene en referentiepersoon. Betrokkenen zijn dus geenszins 3 jaar gezamenlijk gevestigd geweest. (arrest RvV 192 871 dd. 29.09.2017:*

*Er is in casu geen sprake meer van een minimum aan relatie tussen de verzoekende partij en haar Belgische echtgenote. Aldus toont verzoekende partij niet aan dat haar verblijfsrecht niet mocht worden beëindigd op grond van artikel 42quater, §1, eerste lid, 4° van de vreemdelingenwet om de loutere reden dat zij nog gehuwd was met haar Belgische echtgenote en arrest 200 566 RVV dd. 1.03.2018: Overeenkomstig vaste rechtspraak van de Raad van State vereist de gezamenlijke vestiging van een vreemdeling die gehuwd is met een Belgische onderdaan, een minimum aan relatie tussen de echtgenoten, een daadwerkelijke en effectief beleefde gezinsband. en is samenwoning daartoe niet vereist (RvS 24 april 1995, nr. 53.030; RvS 5 maart 2004, nr. 128.878; RvS 4 oktober 2005, nr. 149.807; RvS 8 mei 2006, nr. 158.407). Uit de bestreden beslissing blijkt dat een gezinscel niet aanvaard wordt en dat wordt vastgesteld dat er geen gezamenlijke vestiging meer is. Verzoekster betwist dit niet. Artikel 42quater, § 1, eerste lid, 4° van de vreemdelingenwet bepaalt dat er door de minister (c.q. de staatssecretaris) of zijn gemachtigde binnen vijfjaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde kan gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelfgeen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie wanneer "het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2. eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er (...) geen gezamenlijke vestiging meer (is)". De gezinshereniging blijkt achterhaald te zijn. Het einde van de relatie wordt bovendien nergens betwist.*

*Bij gebrek aan gemeenschappelijke kinderen, kan gesteld worden dat de uitzonderingsgronden zoals voorzien in art. 42quater, §4, 2° en 3° eveneens niet van toepassing zijn.*

*Wat betreft de elementen die het verblijf zouden rechtvaardigen zoals in 4° omschreven, er kan niet blijken uit de voor de dienst beschikbare gegevens in het dossier dat er sprake zou zijn van een schrijnende situatie waar betrokkene het slachtoffer van is of is geweest. Het is bijgevolg redelijk te concluderen dat art. 42quater, §4, 4° eveneens niet van toepassing is.*

*Betrokkene voldoet aan geen der uitzonderingsgevallen voorzien in artikel 42quater, §4 van de Vreemdelingenwet.*

*Wat betreft de humanitaire elementen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling voor de beëindiging van het verblijfsrecht overeenkomstig art. 42quater, §1, derde lid van de wet van 15.12.1980, dient opgemerkt te worden dat er geen elementen in het dossier zijn terug te vinden waaruit zou moeten blijken dat er enig leeftijdsgebonden probleem bestaat of enig medisch bezwaar is dat het beëindigen van het verblijfsrecht in de weg zou kunnen staan.*

*Betrokkene verblijft sedert 07.08.2022 in België (inreisstempel), nu dus iets meer dan één jaar, wat, zeker gezien zijn leeftijd (35 jaar), nog een zéér korte periode is.*

*Gezien betrokkene nog niet zeer lang in België verblijft, is het niet onredelijk te stellen dat hij nog een zekere mate van voeling moet hebben met de Marokkaanse maatschappij, met de taal, de cultuur en de lokale gebruiken aldaar. In ieder geval voert hij zelf geen elementen aan met betrekking tot de mate waarin hij banden heeft met zijn herkomstland dewelke zich zouden verzetten tegen het nemen van deze beslissing.*

*Betrokkene is via weekcontracten als interimair tewerkgesteld als inpakker. Het is zonder meer positief dat hij tewerkgesteld is. Betrokkene is echter nog niet zeer lang aan het werk (sedert 05.10.2022), werkt slechts via tijdelijk contracten in het kader van uitzendarbeid en heeft blijkens het dossier geen leidinggevende functie. Het feit dat betrokkene niet meer zou kunnen werken door het verlies van zijn verblijfsrecht zal dan ook maar een beperkte impact hebben op de werking van het bedrijf.*

*Bovendien is het hebben van een job en bijhorend inkomen geen afdoende bewijs van integratie in die zin dat het een beëindiging van het verblijfsrecht in de weg kan staan, gezien dit een voorwaarde is om een min of meer menswaardig bestaan te leiden. Bij gebrek aan contra-indicaties dient daarenboven geconcludeerd te worden dat de leeftijd en de gezondheidstoestand van betrokkene toelaten dat hij ook in het land van herkomst kan worden tewerkgesteld. Betrokkene is op economisch actieve leeftijd en kan zijn opgedane werkervaringen en de wil om te werken aanwenden in het land van herkomst om aldaar aan de slag te gaan.*

*Betrokkene legt een attest voor waaruit blijkt dat hij geslaagd is voor de cursus maatschappelijke oriëntatie. Er dient echter te worden opgemerkt dat het volgen van een inburgeringstraject - waarvan deze cursus een onderdeel is - verplicht is in België. Het kennen van de regiotaal, de plaatselijke cultuur en gebruiken zijn nodig om een menswaardig bestaan te kunnen leiden en om goed te kunnen functioneren in het dagelijkse leven.*

*Betrokkene toont bijgevolg met voormeld attest niet aan dat hij geïntegreerd is in België in die mate dat het een beëindiging van het verblijfsrecht in de weg zou kunnen staan.*

*Het aangaan van een sportabonnement kan evenmin als een bewijs van sociale of culturele integratie worden aanzien die een hinderpaal kunnen vormen bij het nemen van huidige beslissing. Het is immers volstrekt logisch dat betrokkene aankopen van welke aard dan ook doet in het land waar hij is gevestigd, al was het maar om in zijn basisbehoeften - zoals ontspanning - te voorzien. Voor zover meneer meent nog iets anders met deze stukken aan te willen tonen, bevatten het administratief dossier of de voorgelegde stukken daarover geen uiteenzetting. Uit niets kan blijken dat betrokkene daadwerkelijk van zijn sportabonnement heeft gebruik gemaakt en er vriendenrelaties zou hebben opgebouwd bijvoorbeeld. Voor zover betrokkene hier een vrienden- en kennissenkring zou hebben, dient opgemerkt te worden dat hij contacten kan onderhouden met hen via moderne communicatiemiddelen of middels periodieke bezoeken.*

Verder legt betrokkene een verklaring voor van de heer V.(...) D.(...) W.(...) waaruit blijkt dat hij zich inzet voor de VZW (...) die activiteiten organiseert voor kinderen met een beperking. Hoe lovenswaardig de inzet van betrokkene ook moge zijn, zulks weegt niet op tegen de beperkte duur van zijn verblijf en zijn in de tijd beperkte tewerkstelling en volstaat dan ook niet om zijn verblijfsrecht te behouden.

Zoals hierboven reeds aangegeven werd, is er minstens sedert 16.05.2023 geen sprake meer van een gezinscel met betrokkene's echtgenote. Sedert 16.05.2023 woont betrokkene in bij zijn nicht en haar echtgenoot. Hij zou er blijkens de verklaringen van de heer N.(...) enkele taken in het huishouden overnemen. Het is echter volstrekt logisch dat betrokkene meehelpt in het huishouden bij de personen bij wie hij inwoont. Zijn nicht zou een beperking hebben, al wordt dit niet met enig stuk gestaafd. Er wordt niets voorgelegd omtrent de aard van de handicap, noch omtrent de hulp die deze persoon daarbij zou behoeven. Bovendien is betrokkene nog maar sedert kort bij zijn nicht gedomicilieerd. Er blijkt niet uit het dossier dat betrokkene's hulp en ondersteuning aan zijn nicht onontbeerlijk is. Deze wist zich minstens tot 16.05.2023, datum waarop betrokkene bij haar introk, te behelpen. Verder kan de nicht ook nog steeds terugvallen op haar echtgenoot, mocht dat nodig zijn. Aldus is het niet onredelijk te stellen dat er geen sprake is van een afhankelijkheidsband tussen betrokkene en zijn nicht dewelke kan doen besluiten tot een beschermenswaardig gezinsleven.

Gezien het geheel van de voorgelegde documenten en de bovenvernoemde overwegingen lijkt het niet inhumain het verblijfsrecht van betrokkene heden te beëindigen.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf van betrokkene beëindigd. Zijn F-kaart dient gesupprimeerd te worden. (...)"

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 42quater, §1, 4°, van de vreemdelingenwet, van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker stelt in zijn middel het volgende:

*"Aangezien de bestreden beslissing ten onrechte voorhoudt dat het niet inhumain zou zijn om het verblijfsrecht van verzoeker thans te beëindigen;*

*dat immers de bestreden beslissing totaal geen rekening houdt met het feit dat verzoeker geen enkele schuld treft aangaande de breuk in zijn huwelijk én de stopzetting van de duurzame samenwoning en relatie, dewelke hij had met mevrouw K.(...) F.(...);*

*dat -meer nog- de bijna ex-echtgenote van verzoeker géén enkele reden opgeeft waarom zij het huwelijk wenst te laten ontbinden (zie stuk 2) én haar vordering enkel heeft gebaseerd o.b.v. art. 229 §2 B.W.;*

*dat verzoeker aldus voor voldongen feiten werd geplaagd door zijn bijna ex-echtgenote, waarbij deze hem ook doelbewust heeft willen treffen in zijn verblijfsrechten hier;*

*dat voorts verzoeker aan de hand van de door hem bij zijn e-mail van 17.09.23 (zie stuk 3) voorgebrachte stukken ten overvloede heeft aangetoond sinds zijn binnenkomst begin augustus 2022 tot op heden - thans bijna 1,5 jaar - een zeer sterk en divers (werk, taal, rijbewijs, hobby's, vrijwilligerswerk, etc.) integratieparcours heeft afgelegd;*

*dat verzoeker sinds 10.12.23 op wekelijkse basis ook privé-lessen Nederlands volgt (zie stuk 4);*

*dat in geval van een combinatie van enerzijds geen enkel schuld te hebben aan de breuk in het huwelijk met stopzetting van de duurzame samenwoning en relatie én anderzijds het reeds gedurende een substantiële periode (1,5 jaar) te hebben afgelegd van een zeer sterk en divers (werk, taal, rijbewijs, hobby's, vrijwilligerswerk, etc.) integratieparcours de intrekking van een verblijfsrecht zondermeer disproportioneel is;*

*dat aldus de thans bestreden beslissing hierdoor niet gestoeld is op een correcte feitenvinding en dientengevolge van alle redelijkheid ontbloomd is;*

*dat uit het bovenstaande volgt dat aldus de bestreden beslissing van 16.11.23 dan ook niet alleen artikel 42quater Vreemdelingenwet schendt én artikel 54 van het K.B. van 8 oktober 1981 schendt doch bovendien niet ten genoegen van recht gemotiveerd is aangezien deze manifest onzorgvuldig is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, ook en de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt;"*

Als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een kopie van een schrijven d.d. 9 mei 2023 van de raadvrouw van zijn echtgenote, een kopie van een e-mail d.d. 17 september 2023, gericht aan de Dienst Vreemdelingenzaken, en een kopie van een attest d.d. 2 december 2023 van Y.R. in verband met privélessen Nederlands (Verzoekschrift, bijlagen 2-4).

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de bestreden beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete

feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht en verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat verzoeker de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu hij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in zijn middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.4. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

2.5. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Het wettigheidstoezicht van de Raad is beperkt tot het onderzoek of de door de verwerende partij in aanmerking genomen samenhangende feitelijke omstandigheden correct zijn, deze omstandigheden correct werden beoordeeld en ze de genomen beslissing in redelijkheid kunnen verantwoorden (RvS 18 februari 2021, nr. 249.747).

2.6. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk de door verzoeker geschonden geachte artikelen, 42<sup>quater</sup>, §1, 4°, van de vreemdelingenwet en 54 van het vreemdelingenbesluit als haar juridische grondslagen.

Artikel 42<sup>quater</sup>, §1, 4°, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

*"§ 1. In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie :*

*(...)*

*4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer,"*

Artikel 54 van het vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

*"Indien de minister of zijn gemachtigde een einde stelt aan het verblijf in toepassing van artikelen 40ter, vierde lid, 42bis, 42ter, 42quater of 42septies, van de wet, wordt de betrokkene hiervan kennis gegeven door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 21 met, zo nodig, een bevel om het grondgebied te verlaten. De verklaring van inschrijving of de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie wordt ingetrokken."*

2.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in het bezit was van een verblijfskaart in zijn hoedanigheid van echtgenoot van een Belg. Op 9 mei 2023 ontvangt verzoeker echter een brief van de advocaat van zijn echtgenote waarin zij haar wens uitdrukt om van hem te scheiden. Verzoeker wordt op 16 mei 2023 ingeschreven op een ander adres dan de echtelijke verblijfplaats. Op 29 augustus 2023 werd verzoeker in kennis gesteld van het schrijven van de gemachtigde van de gemachtigde van de staatssecretaris van 17 augustus 2023 waarbij werd nagegaan of hij nog aan de verblijfsvoorwaarden voldeed, zoals voorzien in artikel 42<sup>quater</sup>, §5, van de vreemdelingenwet, en hem gevraagd werd om desgevallend bewijsdocumenten over te maken betreffende zijn socio-economische situatie die een beëindiging van het verblijfsrecht in de weg zouden staan. Verzoeker maakte via de stad Lokeren op 18 september 2023 een reeks documenten over. Desondanks trof de gemachtigde van de staatssecretaris op 16 november 2023 een beslissing waarbij werd vastgesteld dat "er minstens sedert 16.05.2023 geen sprake

*meer is van een gezamenlijke vestiging met de Belgische referent”, hetgeen aanleiding geeft tot de conclusie dat “het verblijfsrecht van betrokkene beëindigd kan worden”.*

2.8. In het enig middel worden de pertinente vaststellingen van de gemachtigde van de staatssecretaris betreffende de afwezigheid van een gezamenlijke vestiging sedert 16 mei 2023 nergens betwist. Verzoeker hamert er enkel op dat zijn voormalige partner verantwoordelijk is voor het stuklopen van de relatie, maar de Raad stipt aan dat dit niet betekent dat er geen beëindigingsbeslissing meer genomen zou kunnen worden. Daarnaast levert verzoeker kritiek op de motieven inzake de zogeheten ‘humanitaire’ elementen waarmee de gemachtigde van de staatssecretaris op grond van artikel 42quater, §1, derde lid, van de vreemdelingenwet rekening dient te houden.

2.9. Artikel 42quater, §1, derde lid, van de vreemdelingenwet schrijft voor dat bij het nemen van een beëindigingsbeslissing rekening dient te worden gehouden met *“de duur van het verblijf van de betrokkene in het rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”*

2.10. Uit het administratief dossier blijkt, zoals gezegd, dat de gemachtigde van de staatssecretaris op 17 augustus 2023 een schrijven richtte aan verzoeker om bewijsstukken betreffende zijn huidige situatie over te maken. Verzoeker maakte op 18 september 2023 volgende stukken over: e-mail van N.T., *screenshot* van ‘MyCareer’ en een overzicht van tewerkstellingen, lidmaatschapsgegevens van de Basic-Fit, attest geen steun OCMW, verklaring van een VZW, individuele rekening van 2023, attest geslaagd voor cursus maatschappelijke oriëntatie, rijbewijs, loonfiches en een mail van de politie van 26 april 2023.

2.11. In de bestreden beslissing wordt betreffende de elementen uit artikel 42quater, §1, derde lid, van de vreemdelingenwet het volgende gesteld:

*“Wat betreft de humanitaire elementen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling voor de beëindiging van het verblijfsrecht overeenkomstig art. 42quater, §1, derde lid van de wet van 15.12.1980, dient opgemerkt te worden dat er geen elementen in het dossier zijn terug te vinden waaruit zou moeten blijken dat er enig leeftijdsgebonden probleem bestaat of enig medisch bezwaar is dat het beëindigen van het verblijfsrecht in de weg zou kunnen staan.*

*Betrokkene verblijft sedert 07.08.2022 in België (inreisstempel), nu dus iets meer dan één jaar, wat, zeker gezien zijn leeftijd (35 jaar), nog een zéér korte periode is.*

*Gezien betrokkene nog niet zeer lang in België verblijft, is het niet onredelijk te stellen dat hij nog een zekere mate van voeling moet hebben met de Marokkaanse maatschappij, met de taal, de cultuur en de lokale gebruiken aldaar. In ieder geval voert hij zelf geen elementen aan met betrekking tot de mate waarin hij banden heeft met zijn herkomstland dewelke zich zouden verzetten tegen het nemen van deze beslissing.*

*Betrokkene is via weekcontracten als interimair tewerkgesteld als inpakker. Het is zonder meer positief dat hij tewerkgesteld is. Betrokkene is echter nog niet zeer lang aan het werk (sedert 05.10.2022), werkt slechts via tijdelijk contracten in het kader van uitzendarbeid en heeft blijkens het dossier geen leidinggevende functie. Het feit dat betrokkene niet meer zou kunnen werken door het verlies van zijn verblijfsrecht zal dan ook maar een beperkte impact hebben op de werking van het bedrijf.*

*Bovendien is het hebben van een job en bijhorend inkomen geen afdoende bewijs van integratie in die zin dat het een beëindiging van het verblijfsrecht in de weg kan staan, gezien dit een voorwaarde is om een min of meer menswaardig bestaan te leiden. Bij gebrek aan contra-indicaties dient daarenboven geconcludeerd te worden dat de leeftijd en de gezondheidstoestand van betrokkene toelaten dat hij ook in het land van herkomst kan worden tewerkgesteld. Betrokkene is op economisch actieve leeftijd en kan zijn opgedane werkervaringen en de wil om te werken aanwenden in het land van herkomst om aldaar aan de slag te gaan.*

*Betrokkene legt een attest voor waaruit blijkt dat hij geslaagd is voor de cursus maatschappelijke oriëntatie. Er dient echter te worden opgemerkt dat het volgen van een inburgeringstraject - waarvan deze cursus een onderdeel is - verplicht is in België. Het kennen van de regiotaal, de plaatselijke cultuur en gebruiken zijn nodig om een menswaardig bestaan te kunnen leiden en om goed te kunnen functioneren in het dagelijkse leven.*

*Betrokkene toont bijgevolg met voormeld attest niet aan dat hij geïntegreerd is in België in die mate dat het een beëindiging van het verblijfsrecht in de weg zou kunnen staan.*

*Het aangaan van een sportabonnement kan evenmin als een bewijs van sociale of culturele integratie worden aanzien die een hinderpaal kunnen vormen bij het nemen van huidige beslissing. Het is immers volstrekt logisch dat betrokkene aankopen van welke aard dan ook doet in het land waar hij is gevestigd, al was het maar om in zijn basisbehoeften - zoals ontspanning - te voorzien. Voor zover meneer meent nog iets anders met deze stukken aan te willen tonen, bevatten het administratief dossier of de voorgelegde stukken daarover geen uiteenzetting. Uit niets kan blijken dat betrokkene daadwerkelijk van zijn sportabonnement heeft gebruik gemaakt en er vriendenrelaties zou hebben opgebouwd bijvoorbeeld. Voor zover betrokkene hier een vrienden- en kennissenkring zou hebben, dient opgemerkt te worden dat hij contacten kan onderhouden met hen via moderne communicatiemiddelen of middels periodieke bezoeken.*

*Verder legt betrokkene een verklaring voor van de heer V.(...) D.(...) W.(...) waaruit blijkt dat hij zich inzet voor de VZW (...) die activiteiten organiseert voor kinderen met een beperking. Hoe lovenswaardig de inzet van betrokkene ook moge zijn, zulks weegt niet op tegen de beperkte duur van zijn verblijf en zijn in de tijd beperkte tewerkstelling en volstaat dan ook niet om zijn verblijfsrecht te behouden.*

*Zoals hierboven reeds aangegeven werd, is er minstens sedert 16.05.2023 geen sprake meer van een gezinscel met betrokkene's echtgenote. Sedert 16.05.2023 woont betrokkene in bij zijn nicht en haar echtgenoot. Hij zou er blijkens de verklaringen van de heer N.(...) enkele taken in het huishouden overnemen. Het is echter volstrekt logisch dat betrokkene meehelpt in het huishouden bij de personen bij wie hij inwoont. Zijn nicht zou een beperking hebben, al wordt dit niet met enig stuk gestaafd. Er wordt niets voorgelegd omtrent de aard van de handicap, noch omtrent de hulp die deze persoon daarbij zou behoeven. Bovendien is betrokkene nog maar sedert kort bij zijn nicht gedomicilieerd. Er blijkt niet uit het dossier dat betrokkene's hulp en ondersteuning aan zijn nicht onontbeerlijk is. Deze wist zich minstens tot 16.05.2023, datum waarop betrokkene bij haar introk, te behelpen. Verder kan de nicht ook nog steeds terugvallen op haar echtgenoot, mocht dat nodig zijn. Aldus is het niet onredelijk te stellen dat er geen sprake is van een afhankelijkheidsband tussen betrokkene en zijn nicht dewelke kan doen besluiten tot een beschermenswaardig gezinsleven.*

*Gezien het geheel van de voorgelegde documenten en de bovenvernoemde overwegingen lijkt het niet inhumaan het verblijfsrecht van betrokkene heden te beëindigen."*

2.12. Verzoeker betoogt in zijn middel dat hij aan de hand van de door hem voorgelegde stukken ten overvloede heeft aangetoond dat hij sinds zijn binnenkomst in België tot op heden een zeer sterk en divers integratieparcours heeft afgelegd. Dit integratieparcours zou, in combinatie met het feit dat hem geen enkele schuld treft wat de breuk met zijn echtgenote betreft, moeten leiden tot de conclusie dat de beslissing om zijn verblijfsrecht te beëindigen inhumaan is.

2.13. De Raad brengt in herinnering dat in de wettelijke bepalingen aangaande de beëindiging van het verblijfsrecht nergens wordt voorzien dat er een uitzondering kan worden gemaakt als blijkt dat de houder van het verblijfsrecht niet verantwoordelijk is voor de beëindiging van de gezamenlijke vestiging. Ten overvloede merkt de Raad op dat uit het schrijven van de raadsvrouw van verzoekers Belgische partner (verzoekschrift, bijlage 2) niet kan worden opgemaakt dat hem geen enkele schuld zou treffen met betrekking tot het teloorgaan van de verstandhouding met zijn Belgische partner.

2.14. Inzake het door verzoeker afgelegde integratieparcours merkt de Raad op dat de bestreden beslissing uitvoerig motiveert over de voorgelegde stukken die bijvoorbeeld betrekking hebben op werk, taal, hobby's en vrijwilligerswerk, zoals blijkt uit het hierboven aangehaalde citaat uit de bestreden beslissing (zie punt 2.11.). De bestreden beslissing gaat dus wel degelijk in op de integratie van verzoeker en er wordt duidelijk gemotiveerd waarom deze integratie als een noodzaak wordt beschouwd om op een menswaardige manier te kunnen leven en normaal te functioneren in de samenleving, maar niet van die aard is dat ze een beëindigingsbeslissing in de weg staat.

In zoverre verzoeker bij zijn verzoekschrift een document voegt waaruit blijkt dat hij sinds 10 december 2023 op wekelijkse basis privélessen Nederlands volgt (Verzoekschrift, bijlage 4), merkt de Raad op dat niet van de gemachtigde van de staatssecretaris verwacht kan worden dat hij hiermee rekening hield bij het nemen van de bestreden beslissing omdat het stuk dateert van na het nemen van de bestreden beslissing en de laatstgenoemde niet over deze informatie beschikte.

Verzoekers loutere bewering, dat de bestreden beslissing inhumaan is, is niet van aard om de motieven ervan onderuit te halen. Waar verzoeker met zijn middel een feitelijke herbeoordeling beoogt van de elementen die hij aanbracht in verband met zijn integratie, merkt de Raad op dat dit zijn bevoegdheid in het kader van zijn wettigheidstoetsing te buiten gaat.

2.15. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 42<sup>quater</sup> van de vreemdelingenwet, noch van artikel 54 van het vreemdelingenbesluit. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen. Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Er blijkt geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en/of de motiveringsplicht.

Het aangevoerde middel is ongegrond.

### 3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

**Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN